

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 51 (589), 13. studenog 2022.

KRALJICA

33. nedjelja kroz godinu

Bdijte, jer ne znate kada je čas

*Gospodine,
prodahni naše bdijenje svojom mudročću
i oslobodi nas želje da znademo tvoj čas.*

Želimo bdjeti

*iz sigurne vjere da ćeš doći
i sretnog neznanja kad ćeš doći.*

Znanje tvoga časa

ugasilo bi naše nadanje

i naše hitanje ususret tebi,

jer samo nas nada veže uz nebo.

Daj nam shvatiti vrijednost neznanja:

da umijemo u nadi bdjeti

i već danas živjeti

radost tvoga Dolaska.

**I. čitanje (Mal 3, 19-20a), II. čitanje (2Sol 3, 7-12)
Evangelje po Luki (Lk 21, 5-19)**

PROLAZNOST SVIJETA – LAŽNI PROROCI – POVRATAK ISUSOV

Božanski svemir sa svim svojim ljepotama u trajnom je mijenjanju i prolaznosti. Trajno se događa razaranje i nastajanje. Trajno nestaje svemir i trajno se rađa novi. Svemir je u stalnom nastajanju (stvaranju) i u trajnom nestajanju. Sve je nestalno u ovome svijetu. Nije to poslovice, nego opipljiva konstatacija koja je istovremeno pouka svakom čovjeku koji se grčevito veže za ovaj svemir, za njegovu materijalnost.

Tako se u Evanđelju zbivanje oko Isusa pretvara u simboliku (nije gola povjesnica) ljudskog zbivanja za sva vremena. Zato se i uvijek iznova čita i uvijek je aktualno jer govori egzistencijalno i vrijedi trajno. Lijepi Jeruzalemski hram – djelo ljudske mudrosti i umnosti – ruši se i prolaznog je trajanja, a i dalje ostaje nadanje u pravednije i ljudskije vrijeme. Ruši se i razara čovjek, a da nije došao do svojeg ostvarenja, nije došao da ponovno zasja kao slika svojega Boga, kao slika ljubavi i dobrote. I time se pokazuje da je ljudska povijest nasilja, nažalost, a i povijest diferencijacije između dobra i zla. Trajna je tema cijeloga čovječanstva suprotstavljanje dobra i zla.

To se osobito vidi u čovjeku i u svim ljudskim odnosima. U kriznim vremenima – a kada nisu bila krizna vremena – pojavljuju se razni proroci. Pojavljuju se, kako zdrava mišljenja, isto tako i bolesna mišljenja i prosuđivanja. U kriznim vremenima ljudi osobito žele vidjeti kamo ide njihova budućnost i izlazi li se iz krize. U ta neizvjesna vremena i neizvjesne situacije ubacuju se razne opcije i lažnosti. Pojavljuju se lažni proroci koje ljudi, baš radi osobne krize i općenito, vrlo teško razlikuju.

Lažna vremena i lažni humanitet omogućuju pojavu lažnih vođa i lažnih proroka. Čak bi se moglo reći da se i apokaliptičko vrijeme vrlo teško normalno gleda i prosuđuje. Isto tako je značajno da se u kriznim vremenima pojavljuju falsificirane nauke, ali se uvijek podmeću pod provjerenu nauku. Tako se pojavljuju i sekte, a svaka pretendira na Isusovu nauku i na Isusovo ime, pa i kada odstupaju i od kršćanskog shvaćanja i Evanđelja.

Svi se žele skriti pod Isusovo ime i kada je očito da je to neko drugo ime i drugi sadržaj. Sjetimo se samo koliko je nastalo novih sekta koje su se skrivale pod istinitima, iako je najveća Isusova molitva usmjerena na zajedništvo i jedinstvo. A događalo se da se u ime nekog uskog i vlastitog zajedništva istupalo iz velikog bratstva kršćanstva. Uzmimo samo danas primjer kod nas. Koliko li se političkih stranaka želi zaodjenuti kršćanskim imenom, iako su svojim sadržajem i svojom metodom življenja i djelovanja tako daleko, pa čak i protivno kršćanskim principima. Uza sve opredjeljenje za otvorenost i za ljubav, opredjeljenje za zajedništvo, ipak u svemu treba ostati nevin kao golub i lukav ako zmija.

Kršćanstvo jest ljubav, ali nije naivnost, nije nerealni život. Ono je itekako realno i traži od čovjeka otvorene oči i otvoreno srce. Nezgodna vremena i prevare ne bi trebali čovjeka kršćanina dovesti da se odrekne svojeg opredjeljenja niti da se preda razočaranju. Čini se da mi danas u Hrvatskoj imamo vrlo zgodnu situaciju za razne lažne proroke, za lažne učitelje i lažne vođe. Nikako da iziđemo iz tranzicijskog i totalitarnog vremena. Nikako da počnemo graditi na vrednotama.

Nestalo je vrednovanja časti i dostojanstva. Svijet se mijenja, ruše se 'hramovi', ginu ljudi, mijenjaju se granice, ipak sve to nije 'posljednji čas'. Sve je ovo faza našeg razvoja i našeg rasta. Sukobljavaju se svjetovi i kulture, pojavljuju se lažni vođe, ali se ne smijemo odreći sebe niti se prepustiti kao da je sve izgubljeno. Sadašnje vrijeme traži jake osobe, bistra oka i čista srca. Traži ljude koji žele pošteno zarađivati svoj kruh.

Mi ljudi se odgajamo u ljudstvu kroz svoj rad. Radom bivamo slični našem Stvoritelju. Rad preobražava svijet i ljude čini solidarnima. Drugi vat. sabor naglašava vrijednost ljudskog rada (Radost i nada, 67/2). Važno je ostati pribran i nazreti da dolazi novo vrijeme i nove mogućnosti (u pozitivnom smislu) za svakoga od nas. Treba se pripremiti i otvoriti za novi početak. I tako se događa preporođenje. Dosta je porušenog i mi smo porušeni. Iz svih tih ruševina treba nastati novi čovjek slobodna duha i puta.

Uza sva naša predviđanja – kolika su nam se izjalovila – treba ostati vjeran Isusovom pozivu. Isus je put, Isus je život, Isus je istina! Isus je spas napaćenom čovjeku i čovječanstvu. On je apsolutna ljubav koja ne razočarava.

Marijan Jurčević, OP